

Ririro

Leteći kofer

Bio jednom jedan dečak, sin dobrog i bogatog trgovca. Sve bogatstvo je nasledio od oca, samo što sin nije bio toliko pametan. Brzo je sve potrošio. Imao je još samo par papuča i pidžamu.

Na sreću jadnog sina, jedan dobrodušni starac mu je poklonio kofer. Nažalost, dečak nije imao šta da stavi u njega, pa je sam seo, što ga je dovelo do otkrića da kofer može da poleti čim pritisnete bravu.

Sa strahom se zabio u klimavi kofer, nadajući se da se neće polomiti. Leteo je sve dalje i dalje, dok nije sleteo u Tursku. Sakrio je svoj kofer u šumu i otišao u grad. Tamo je bio ogroman zamak. "Kakav je to dvorac?" – upita dečak jednu Turkinju.

Ona je ljubazno odgovorila. „Tamo živi sultanova ćerka, mladiću. Očigledno bi ona, princeza, postala veoma nesrećna zbog ljubavnika koji joj je suđen proročanstvom. Zbog toga nikom nije dozvoljeno da joj priđe.

Ne mogavši da odoli radoznalosti, vratio se u svoj kofer i odmah odleteo do najviše kule zamka. Kroz prozor je ugledao lepu, usnulu princezu. Izgubio je kontrolu nad sobom, polako je prišao i poljubio je.

Princeza se zaprepastila, ali se njen strah pretvorio u čuđenje. Momak je rekao da je turski bog, jer je doleteo tamo u koferu. Bez ikakvog oklevanja, počeo je da govori o njenom izgledu. O svakoj njenoj osobini znao je da sa strašću ispriča bajku.

Znao je lepo da priča, pa je odmah zatražio ruku princeze, na šta je dobio potvrđan odgovor „Sledeće subote morate da dođete ovamo, jer sultan i sultanija dolaze na čaj. Pobrinite se da ispričate najlepšu bajku. Za moju majku ona mora biti moralna i ozbiljna, a za mog oca komična i smešna!"

Momak je otišao da se spremi za subotu. Kupio je novi ogrtač i mnogo vremena i pažnje posvetio priči koju je

trebalo da ispriča.

Ubrzo je bila subota, bila je prisutna kraljevska porodica i ceo dvor. Momak je dočekan prijateljski i svi su bili željni da čuju njegovu priču. Čim je počeo da priča, je oživljavao beživotne predmete, likove od kojih je svaki imao svoju priču. Lonci, tiganji, šibice, svako je imao nešto da kaže.

Kraljevski par je bio impresioniran, mogli su u potpunosti da uživaju u živahnim kuhinjskim predmetima. Odmah su dečaku dali ruku princeze. Naravno, usledila je zabava da se proslavi venčanje. Ceo narod je bio radostan i ushićen. Momak je je slavio i proleteo kroz vatrometom posuto nebo. Bilo je divno.

Kada je sleteo u šumu, vratio se u grad. Ljudi su tvrdili da su svojim očima videli boga Turaka kako leti u plamenu. Sin bogataša nikada ranije nije bio tako srećan.

Kada se vratio u šumu, njegovog kofera nije bilo nigde, tamo je ležala samo gomila pepela. Vatromet je izgoreo kofer. Nikad više nije mogao da se vrati princezi, a ona ga je večno čekala.

